

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011332
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7221011332.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2025, v trestnej veci obžalovaného ml. A. A., pre prečin krádeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 11. októbra 2023 sp. zn. K2-1T/65/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného ml. A. A. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. K2-1T/65/2021 zo dňa 11. 10. 2023 podľa § 285 písm. d) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného ml. A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., C. B. X spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3 Pv 428/20 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v B. na ulici D. medzi popisným číslom X E. X dňa 26.10.2020 v čase okolo 19.30 hod. mladistvý A. A. pristúpil k poškodenému F. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sedel na zemi a žiadal o pomoc s postavením, spolu s ďalším svedkom udalosti poškodeného dvíhali zo zeme do stoja a to dvakrát, lebo poškodený z dôvodu opitosti opakovane padal, pričom mu počas dvíhania ml. A. A. vytiahol z ruky mobilný telefón zn. G. F. A. H. I.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, uložený v puzdre spolu s občianskym preukazom na meno poškodeného a finančnou hotovosťou, bankomatovou kartou poškodeného, ml. A. A. vytiahol z puzdra mobilný telefón, puzdro odhodil a mobilný telefón podal ml. E. H., s ktorým spolu utekali pred poškodeným, ktorý ich prenasledoval preč a následne si tento mobilný telefón ml. E. H. ponechal potom, čo za neho zaplatil ml. A. A. 15,- eur a užíval ho až do času jeho vydania do trestného konania, čím uvedeným konaním spôsobili odcudzením finančnej hotovosti, vecí a mobilného telefónu poškodenému F. G., trvale bytom J., C. K. L.XX škodu vo výške 270,- eur, pretože obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ml. A. A. a prokurátor.

Obžalovaný písomných dôvodoch odvolania odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že nespochybňuje, že v čase predmetného skutku bol nepričetný, avšak rozhodujúcou skutočnosťou je, že predmetný skutok nespáchal, a preto ho mal prvostupňový súd oslobodiť z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por., teda, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný predmetný skutok nespáchal a teda má právo na úplnú rehabilitáciu. Z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že hoci konajúci súd formálne konštatoval, že dôkazy hodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, túto povinnosť nesplnil, keď v rozsudku absentuje hodnotenie tých dôkazov, ktoré nielen zakladajú dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného, ale dokonca preukazujú nevinu obžalovaného. Prvostupňový súd svoje nesprávne zistenie, že obžalovaný spáchal predmetný skutok, založil na selektívne vybraných nevierohodných dôkazoch, a to vzájomne rozporných výpovediach spoluobžalovaného E. H. (ďalej aj

len „spoluobžalovaný“) rovnako tak na výpovedi svedkyne - matky spoluobžalovaného M. H., a na jednej z výpovedí svedka-švagra spoluobžalovaného D. J.. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že výpoveď svedka D. J. zo dňa 6.11.2020 korešponduje s výpoveďou spoluobžalovaného E. H., pričom skutočnosť, že tento svedok vo svojej druhej výpovedi zo dňa 22.6.2021 neuviedol explicitne, že telefón ktorý poškodenému vypadol údajne podal spoluobžalovanému E. H. obžalovaný A., pripísal výlučne časovému odstupu od skutku. Obžalovaný uviedol, že medzi svedeckými výpoveďami svedka D. J. zo dňa 6.11.2020 a zo dňa 22.6.2021 sú podstatné rozpory, ktoré v konaní neboli odstránené. Zatiaľ čo výpoveď uvedeného svedka zo dňa 6. 11. 2020 obžalovaného A. inkriminuje, ďalšia výpoveď zo dňa 22.6.2021 obžalovaného A. exkulpuje. Záver prvostupňového súdu bez odstránenia rozporov je tak svojvoľným preferovaním výpovede svedka D. J. a to z dôvodu, že táto korešponduje s výpoveďou spoluobžalovaného, a bola učená skôr než výpoveď zo dňa 22. 6. 2021. Obhajoba zvyrazňuje, že výsluch svedka D. J. zo dňa 6. 11. 2020, ktorý prvostupňový súd vyhodnotil pre vyskladanie nesprávneho skutkového zistenia vo vzťahu k obžalovanému A., je výsluch vykonaný v čase pred vznesením obvinenia obžalovanému A., teda vykonaný nekontradiktórnym spôsobom. Prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s výpoveďami poškodeného, ktoré sa v podstatných bodoch odlišujú od výpovede spoluobžalovaného E. H. a svedkyne matky spoluobžalovaného M. H.. Z každej výpovede poškodeného je zrejmé, že páchatel bol len jeden, ten ktorý osobu prehládaval a následne po objavení telefónu s ním utiekol. S výpoveďami spoluobžalovaného E. H. a jeho matky nekorešponduje ani výpoveď svedka A. B., ktorý dňa 4. 11. 2020 uviedol: „moja mama A. B. sa spýtala svojej sestry M. H., že ako kradnutý je ten telefón a ona povedala M., že boli v meste pri A. M. v B., že tam jej býva dcéra na malej stanici a že keď sa vracali od dcéry domov, neviem ktorý deň to bol, tak vtedy videli opitého 40 ročného muža, že ten muž spadol, že ona ho dvíhala so zaťom, jeho meno neviem, a že vtedy E. H. vytiahol telefón pánovi a že utekal E. preč“. Táto výpoveď zodpovedá jednak výpoveďiam poškodeného a taktiež výpovedi svedka J. zo dňa 22. 6. 2021. Prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku ani s týmto dôkazom nevysporiadal, a to ani jednotlivo ani vo vzájomnej súvislosti s ostatnými uvedenými dôkazmi. Obžalovaný má za to, že ak by súd prvého stupňa hodnotil uvedený dôkaz vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, potom by musel zistiť, že také dôkazy zakladajú voči obžalovanému A. dôvod pre aplikáciu zásady in dubio pro reo. Z uvedených skutočností, je tak zrejmé, že súd výberovo hodnotil len tie dôkazy, ktoré podporujú záver o spáchaní predmetného skutku aj obžalovaným A. a bagatelizoval tie dôkazy, ktoré nielenže zakladajú dôvodnú pochybnosť o vine obžalovaného A., ale ktoré jednotlivo ale aj vo vzájomnej súvislosti preukazujú, že obžalovaný predmetný skutok nespáchal. Vo vzťahu k akýmkoľvek svojim vyjadreniam a výpoveďiam učeným v predmetnom trestnom konaní obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že tieto sú bez akejkoľvek dôkaznej hodnoty, čo potvrdzuje znalecký posudok znalkyne A. B. E., odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zo dňa 11. 10. 2021, č. 32/2021, zo záver ktorého vyplýva, že ml. obvinený vzhľadom k stupňu mentálneho vývoja a mravnej vyspelosti, ktorá je na úrovni 6 ročného dieťaťa, nie je schopný chápať zmysel trestného konania, nie je schopný ani na bazálnej úrovni pochopiť z čoho je obvinený.“ Podľa nálezu Ústavného súdu SR so zn. (I. ÚS 117/07) „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa či. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ako aj či. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa či. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania, procesnej strany v konaní alebo právo inej zainteresovanej osoby na rozhodnutie, ktorého dôvody vydania sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny.“ Poukazujúc na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací podľa § 321 ods. 1 písm. b) eventuálne c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil mestskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor, ktoré následne i písomne odôvodnil. Má za to, že rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 11. 10. 2023, ktorým podľa § 285 písm. d) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry je nezákonné a predčasné. Rozsudok je založený na nedostatočnom zistení skutkového stavu a vyhodnotení všetkých potrebných okolností, čo viedlo súd k nesprávnemu záveru o existencii okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť a k následnému vydaniu oslobodenia obžalovaného ml. A. z dôvodu nepričetnosti. Prokurátor poukazuje na závery znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou z odboru psychiatrie A. B. E., ktorá vypracovala znalecký posudok č. 32/2021 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na základe ktorého prvostupňový súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. d) Tr. por. Zo záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku znalkyňa uviedla, že obžalovaný vzhľadom k svojej vývojovej poruche intelektu na úrovni stredne ťažkého stupňa v čase skutku a ani po skutku nebol schopný rozpoznať

a pochopiť protiprávnosť svojho konania v celom rozsahu. Rozpoznávacía a ovládacia schopnosť ml. obžalovaného v čase spáchania skutku bola znížená forenzne podstatne. Ml. obžalovaný v čase skutku nebol schopný ovládať svoje konanie. Osobnosť ml. obžalovaného je mentálne retardovaná na úrovni stredne ťažkého stupňa s disocálnymi rysmi, ide o vrodennú vývojovú poruchu. Podľa § 23 Tr. zák. je nepríčetnosť jednou z okolností, ktoré vylučujú trestnú zodpovednosť. Slabomyseľnosť patrí medzi chorobné duševné stavy radiace sa medzi duševné poruchy, ktoré najčastejšie vedú k nepríčetnosti. Nedostatok rozpoznávacej a ovládacej zložky nemusí byť daný súčasne, stačí ak u páchatel'a chýba jedna z týchto schopností. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný ml. obžalovaný A. A. má vrodennú vývojovú poruchu, mentálnu retardáciu na úrovni stredne ťažkého stupňa, ktorú diagnostikovala znalkyňa z odboru psychiatrie a následkom ktorej v čase skutku a ani po skutku nebol obžalovaný schopný rozpoznať a pochopiť protiprávnosť svojho konania v celom rozsahu. Rozpoznávacía a ovládacia schopnosť ml. obžalovaného v čase spáchania skutku bola znížená forenzne podstatne. Ml. obžalovaný v čase skutku nebol schopný ovládať svoje konanie. Konštatovaný právny záver súdu považuje za nesprávny, prameniáci z nedôsledného posúdenia všetkých dôkazov a skutkového stavu veci. Podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Podľa § 23 Tr. zák. kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak. Zásada voľného hodnotenia dôkazov neznamená ľubovôľu orgánu štátu pri rozhodovaní. Výsledok rozhodovacieho procesu musí byť založený na logickom úsudku, vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov, získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Súd sa pri rozhodovaní o podanej obžalobe dôsledne neriadil všetkými aspektmi zásady voľného hodnotenia dôkazov ako aj vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a má za to, že vykonaným dokazovaním bolo bezpochyby preukázané, že konanie obžalovaného ml. A. A. naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Príčetnosť páchatel'a je jednou z podmienok trestnej zodpovednosti. Trestný zákon príčetnosť nedefinuje, možno ju charakterizovať ako spôsobilosť fyzickej osoby byť páchatel'om trestného činu, pokiaľ táto spôsobilosť závisí na jeho duševnom stave. Príčetnosť je závislá na schopnosti páchatel'a rozpoznať protiprávnosť svojho konania a na schopnosti svoje konanie ovládať. Ustanovenie § 23 Tr. zák. vyžaduje okrem nedostatku buď rozpoznávacej (rozumovej, intelektuálnej) schopnosti alebo nedostatku ovládacej schopnosti u páchatel'a aj existenciu jeho duševnej poruchy. Tak, ako existencia duševnej poruchy sama osebe nezbavuje páchatel'a trestnej zodpovednosti, tak ho trestnej zodpovednosti nezbavuje ani samotná absencia hoci len jednej z dvoch vyššie uvedených schopností (rozpoznávacej a ovládacej). Páchatel' sa za svoje konanie trestnoprávne nezodpovedá len vtedy, ak ho duševná porucha zbavuje možnosti ovládať svoje konanie alebo možnosti rozpoznať protiprávnosť svojho konania, prípadne oboch týchto schopností. Je teda zrejmé, že dôvodom vyslovenia nepríčetnosti páchatel'a je existencia jeho duševnej poruchy v čase spáchania činu, ktorá má za následok nedostatok rozpoznávacej (rozumovej, intelektuálnej) schopnosti alebo nedostatok ovládacej schopnosti. Nedostatok rozpoznávacej a ovládacej schopnosti nemusí byť daný súčasne, stačí, ak u páchatel'a chýba jedna z týchto schopností (môžu však chýbať aj obidve).

Medzi duševné poruchy, ktoré najčastejšie spôsobujú nepríčetnosť, patria:

- a) duševné poruchy (napr. schizofrénia),
- b) chorobné duševné stavy (napr. vývojové opozdenia, slabomyseľnosť),
- c) krátkodobé duševné poruchy (napr. patologický afekt).

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vo svojom znaleckom posudku jednoznačne konštatuje, že obvinený netrpí duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy a nie je duševne chorý, pričom zároveň konštatuje, že u obvineného osobnostné rysy predstavujú povahovú charakteristiku a nie duševnú poruchu v pravom slova zmysle. Bez forezného významu v čase skutku. Takýto záver neumožňuje súdu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb konštatovať, že obvinený ml. A. A. trpel v čase spáchania skutku duševnou poruchou, ktorá v spojení s absenciou jeho ovládacej schopnosti spôsobila jeho nepríčetnosť. Naopak, z psychiatrického posudku je zrejmé, že obvinený v čase skutku netrpel duševnou chorobou a nemal úplne vymiznutú schopnosť rozpoznávaciu ani ovládaciú, tieto boli len podstatne znížené. Zároveň dáva do pozornosti, že obvinený ml. A. A. bol doposiaľ jeden krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T 51/2020 zo dňa 16.11.2020, právoplatným toho istého dňa, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d)

Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody na 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov, do 17.5.2023.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a vrátiť vec Mestskému súdu Košice na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie mestského súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver mestského súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora Košice sp. zn. 3Pv 428/2020 zo dňa 3.12.2021.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok mestský súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že mestský súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, vykonal dokazovanie výsluchom svedka N. A., F. G., A. B., prečítaním výpovede svedkyne M. H., D. J., N. A., vykonal dokazovanie výsluchom znalkyň A. B. E. a F. O. B. a rovnako vykonal dokazovanie prečítaním odborného vyjadrenia č. 4/2020a prečítaním znaleckého posudku č. 149/2020 vypracovaného znalcom N. I. D. G., A. z odboru kriminalistika, odvetvie Kriminalistická informatika, Kriminalistická fotografia a video a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov podľa § 269 Tr. por.

Nepříčetnosť je kvalifikovaná v § 23 Tr. zák. „kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak. Z uvedeného vyplýva, že duševná porucha je dôvodom nepříčetnosti iba vtedy, keď má za následok nedostatok rozpoznávacej schopnosti alebo nedostatok ovládacej schopnosti, pričom stačí, ak u páchatela chyba jedna z týchto schopností. Stav zmenšenej príčetnosti znamená že je zníženia rozpoznávacia alebo ovládacia schopnosť, čo na vylúčenie trestnej zodpovednosti nestačí, avšak môže byť dôvodom okrem iného na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods.2 písm. c) Tr. zák.

Na základe uvedeného možno zhrnúť, že znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného presvedčivo charakterizuje osobnosť obžalovaného z toho hľadiska, že dlhotrvajúce požívanie organického rozpúšťadla u obžalovaného malo za následok mentálnu retardáciu stredne ťažkého stupňa a jeho mentálna úroveň nezodpovedá biologickému veku. Obžalovaný je na úrovni cca 6. ročného dieťaťa a jeho mravná vyspelosť je nezrelá. Vzhľadom na mentálny deficit, ml. obžalovaný v čase spáchania skutku a ani po spáchaní skutku nebol a nie je schopný rozpoznať a pochopiť protiprávnosť svojho konania v celom rozsahu. Rozpoznávacia a ovládacia schopnosť obžalovaného v čase spáchania skutku bola znížená forenzne a to podstatne. Užívanie organických rozpúšťadiel u obžalovaného, vyvolalo už tak závažnú degradáciu osobnosti, ktorá mala za následok vývojovú poruchu intelektu stredne ťažkého stupňa, ktorá predstavuje vrodenu (celoživotnú) deficit kognitívnych (rozumových) emociálnych a sociálnych schopností.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora týkajúcej sa argumentácie, že obžalovaný bol Okresným súdom Košice II, dňa 16. 11. 2020 sp. zn. 2T 51/2020 uznaný vinným za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr., zák., krajský súd uvádza, že ide o skončené trestné konanie, ktoré nijakým spôsobom nemá vplyv na prejednanú trestu vec.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, týkajúcich sa navrhovaného postupu pri meritórnom rozhodnutí podľa § 285 písm. c) Tr. por., krajský súd uvádza, že vykonaným dokazovaním, konkrétne výpoveďou spoluobžalovaného ml. E. H. a rovnako tak výpoveďami svedkov bolo preukázané, že obžalovaný bol účastný žalovaného skutku, čo potvrdil aj samotný poškodený F. G., ktorý objektivizoval skutkový dej svojou výpoveďou. Uviedol, že bol prepadnutý D.. Potom čo spadol na zem, bol prešacovaný a bol mu odcudzený mobilný telefón zn. G. F. A. H., ktorý bol následne nájdený u spoluobžalovaného ml. E. H., ktorého zákonnou zástupkyňou je svedkyňa M. H..

Prvostupňový súd rovnako objektivizoval skutkový dej výpoveďami ďalších svedkov, konkrétne svedkom D. J., ktorý uviedol, že v čase keď malo dôjsť ku skutku sa nachádzal pri kontajneroch a to v spoločnosti (právoplatne odsúdeným) E. H., jeho matkou M. H. a ml. obžalovaným. Po príchode ku kontajnerom na ul. D. sa tam nachádzal poškodený F. G., ktorého výpoveď korešponduje s výpoveďami svedkom a to najmä pokiaľ ide prítomnosť osôb, ktorých prítomnosť a identifikácia bola objektivizovaná samotným vyhlásením spoluobžalovaného ml. E. H., (ktorý učinil vyhlásenie o vine). Záverom je nutné uviesť, že samotné zaistenie odcudzeného mobilného telefónu zn. G. F., ktorý patrí poškodenému a ktorý bol zaistený u spoluobžalovaného ml. E. H. len potvrdzuje priebeh skutkového deja, ktorý bol predmetom obžaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní obžalovaného a prokurátora, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi rozsudku mestského súdu, a preto odvolanie obžalovaného a odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.